

ПОСЛЕДНА СРЕЦА

Случи се най-лошото: Захария продаде чифлика. Онова, което само се шепнѣше и кое му вѣрвахъ, кое не, най-после стана. Единъ гражданинъ, единъ „праматаринъ“, какъвто бѣше Захария, не можа да запази имота на Хаджи Петра. Чифлика го купи Черню отъ Сърнено, богатъ селянинъ, комуто собствената земя все му не стигаше, тъй като имаше много синове и много дѣщери. Отъ нѣколко деня насамъ Черню непрекъснато сновѣше между Сърнено и чифлика. Той и сега, въ тая минута, бѣше пакъ при Захария въ господарската кжща. Колата му го чакаше долу на пжтя.

Слугитѣ, смутени, умислени, стояха предъ дама и навжсено поглеждаха къмъ тая чужда каруца. И конетѣ и каруцарьтъ имъ се виждаха дръзки и надменни. А когато и Черню се появи на чардака, изпращанъ отъ Захария, и той не имъ хареса: чистъ, спретнатъ бѣше тоя старецъ, съ бозяви потури и моравъ поясъ; усмихваше се съ благость, съ доброта, но тънъкъ умъ и добре направена смѣтка личаха на лицето му. Като го гледаха, слугитѣ лесно разбираха защо чифликътъ се изплъзна изъ Захариевитѣ ржце и мина въ неговитѣ.